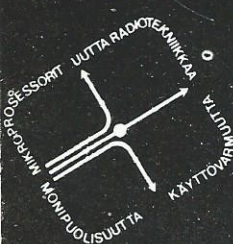

RS

RADIOSÄHKÖTTÄJÄ

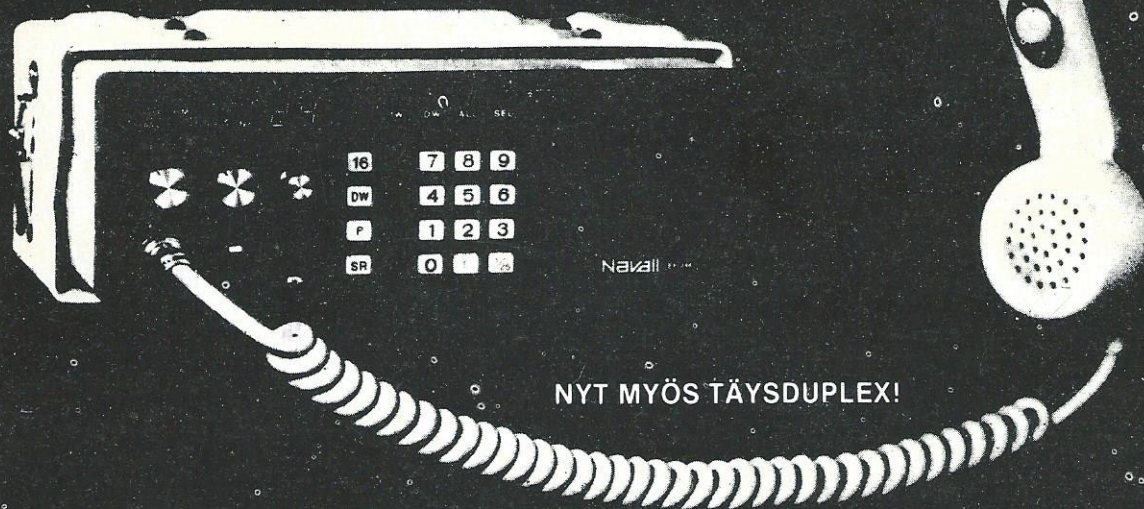
- Lundqvist jälleen' s. 4
- FGMDSS Transitional Plan s. 6
- Laki Meripelastuspalvelusta s. 10
- Dirkzwager Maasluis s. 18

Nyt mikroprosessori VHF

Navall

Suosittu Navalecin uusi, mikroprosessoriperustainen meri-VHF. Uudet kanavanvalinnan painonapit, kanavan 16 pikavalinta ja ohitus. Lisävarusteena yksityiskanavat ja Saimaan kanavan radioliikenteen erikoisvalmius. Jännitemuuttaja ja kutsuvastaanotin.

NYT MYÖS TÄYSDUPLEX!

Maahantuojat, huolto, markkinointi

Visi-radio Oy

Keskuskatu 14, 48100 KOTKA 10 Puh. 952-16310

KAIKKIEN
LAIVARADIOLAITTEIDEN
TÄYDELLINEN HUOLTO

SISÄLTÖ — INNEHÅLL

Puheenjohtajan palsta	4
Ordförandens spalt	5
Future Global Maritime Distress and Safety System FGMDSS Transitional Plan	6
Onnittelemme	9
Laki Meripelastuspalvelusta	10
Asetus Meripelastuspalvelusta	11
SR:n toimintaa ja tiedotuksia	12
Svenskt sammandrag	12
Ilmailun Tietoliikennevirkailijat SETeLi:in	13
Koulutus	14
Merenkulkualan sekä rannikko- ja sisävesiliikenteen työsuojelu- koulutus syksyllä 1982	17
Dirkzwager Maasluis	18
Lundqvistin ms Camillan erivapaus	22
Merimiesten pankkiasiat	25
Keimolan kuulumisia	26
Asetus radiolaitteiden tarkastamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	29
Kulturellinen katsaus	30

Suomen Radiosähköttäjä- liitto r.y.

Sepänkatu 13 A 1,
00150 Helsinki 15

Postiosoite:

PL 104, 00151 Helsinki 15.

Puhelin:

90-635320

Toiminnanjohtaja suoraan

90-669868

Järjestösihteerin suoraan

90-637959

Postisiirtotili:

Jäsenmaksut 7590-9

Kukkamaksut 427543-3

Toiminnanjohtaja:

Heikki Santala

puh. kot. 90-5050066

Puheenjohtaja:

Heikki Santala

Varapuheenjohtaja:

Seppo Sihvonen

Hallituksen jäsenet:

Laivat: Heikki Riippa, Jorma

Heinonen, Juhani Tikkanen,

Antero Zetterberg

Rannikkoradioasemat: Harry

Blomqvist

Jäänmurtajat: Aarne Sihvo

Poliisiradio: Jorma Nevalai-

nen

Ilmatieteen laitos: Pentti Mar-

jakangas

Muut toimet: Bertel Österlund

Hallituksen varajäsenet:

Laivat: Kalevi Immonen, Juha-

ni Sucksdorff, Heikki Tietäväi-

nen, Jouko Pitkänen

Rannikkoradioasemat: Ebba

Haeggström

Jäänmurtajat: Osmo Kupela

Poliisiradio: Seppo Rytkönen

Ilmatieteen laitos: Väinö Lap-

palainen

Muut toimet: Harri Kajanus

Radio- sähköttäjä

ISSN 0355-5496

Kansainvälisten
radiosähköttäjien
äänenkannattaja

"Radiolennätin" 1930—31
"Radio OH" 1932—49
"Radiosähköttäjä" 1950—

Julkaisija: Suomen Radiosäh-
köttäjäliitto r.y. Helsinki

Päätoimittaja:

Erkki Heikkinen
Radioasema
10940 HANGONKYLÄ
p. 911-81 244
auto 01431

Ilmoitukset 1982:

Mediatiedot saatavissa pää-
toimittajalta ja Suomen Ra-
diosähköttäjäliitosta.

Ilmestyy 20. helmi-, huhti- ja ke-
säkuuta, 30. elo- ja lokakuuta se-
kä 10. joulukuuta. Ilmoitusten ja
lehteen tarkoitetun aineiston ol-
tava toimituksen käytettävissä
4 viikkoa ennen kunkin nume-
ron ilmestymistä.

Tilaushinta 40 mk vuodelta
Irttonumero 5 mk.

Offsetpiste Ky

RS

RADIOSÄHKÖTTÄJÄ

5/1982 33. vuosikerta

Laivojen raportoinnista ja liikenteen suuntauksesta

Tässä numerossa on Esko Hei-
non artikkeli hollantilaisesta or-
ganisaatiosta "Dirkzwager Maas-
luis", joka välittää tietoja laivo-
jen kulkemisesta mitä erilaisim-
piin paikkoihin: viranomaisille
sekä yrityksille. Kuten Esko to-
teaa, ei Rotterdamin ja esim. Hel-
singin satamia voi verrata toisiin-
sa, mutta jos Helsingin satamia
voi verrata toisiinsa, mutta jos
Helsingin sijasta otetaan koko
Suomen merenkulku huomioon,
on tilanne jo toinen. Olisikin syy-
tä maanlaajuisesti selvittää, ket-
kä kaikki näitä laivojen kulkutie-
toja tarvitsevat, ja ketkä olisivat
valmiit maksamaan tällaisesta
palvelusta. Jos "markkinatutki-
mus" näyttäisi positiiviselta,
soveltuisi palvelu luonnostaan
esim. Helsingin rannikkoradio-
aseman yhteyteen. Posti- ja tele-
laitos voisi valmiine viestiverk-
koineen hoitaa palvelun tehok-
kaasti ja aikaansaada samalla
uuden kannattavan palvelumuo-
don.

Itse rannikkoradioasemien toi-
minnalle olisi yllämainitusta pal-
velusta hyötyä radioliikenteen
suuntaamisessa. Nykyisellään-
hän radiopuhelut tilataan palve-
lunumeroista, joiden hoitajilla on
hyvin hatara käsitys siitä minkä
rannikkoradioaseman piirissä
mikäkin alus liikkuu. Puheluti-

lausten vastaanottopiste ja lii-
kenteen suuntauskeskus TR-tie-
toineen tulisikin ehdottomasti si-
jaita rannikkoradioasemalla.

Laivaan päin suuntautuvan ra-
dioliikenteen suurin nopeuttaja
olisi digitaalinen selektiivikutsu-
systeemin saaminen vihdoin
käyttöön. Ja lisäksi tulisi kaikilla
rannikkoradioasemilla olla yhtei-
nen reaaliaikaan perustuva lii-
kenneluettelosysteemi. Tästä jäl-
kimmäisestä on tiettävästi jo ole-
massa suunnitelmia.

Kömpelöin systeemi vallitsee
tällä hetkellä Helsingissä; val-
tionkeskuksen VHF-tyttöillä ei ka-
navia 26 ja 28 hoitaessaan ole
minkäänlaista tietoa Helsinki Ra-
dion liikenneluettelosta. Laiva
saattaa liikennöidä ko. kanavilla
ja samaan aikaan on Helsinki Ra-
diossa liikennettä samalle aluk-
selle, mutta siitä ei tiedetä mi-
tään. Varsinkaan ulkolaiset aluk-
set eivät voi tietää mikä kanavis-
ta on rannikkoradioasemalla
mikä ei. Sotkua syntyy ja viestit
viivästyvät. Olisi syytä päästä yh-
tenäiseen systeemiin pikaisesti.
Kukaan ei ole vielä valittanut, et-
tä palvelu olisi huonontunut kun
muualla maassa aikoinaan siir-
rettiin VHF-kanavat valtionkes-
kuksista rannikkoradioasemille.

Erkki Heikkinen

Lundqvist jälleen!

Lundqvist-varustamo on liikkeellä jälleen erivapausanomuksiansa kanssa. Tällä kerralla on vuorossa ms Doris. Tätä kirjoitettaessa asia on vielä lausuntovaiheessa merenkulkuhallituksessa.

Anomuksessaan Lundqvist syyttää radiosähköttäjä, ettei alus varustamon mukaan ole kilpailukelpoinen ruotsalaisten ja norjalaisten kanssa kun täytyy noudattaa SOLAS:n määräyksiä.

Lundqvistille ei riittänyt tapaus Camilla heinäkuun puolessavälissä. Kyseessä taitaa olla kostoyritys. Lundqvist saa tietysti vapaasti pelata omaa peliään meidän puolestamme. On kokonaan ahvenanmaalaisten varustajien ja varustamoyhdistyksen asia noudattavatko voimassaolevia sopimuksia ja määräyk-

siä vai ottavatko riskejä niiden rikkomisesta. Liitto puuttuu kuhunkin tapaukseen sen mukaisesti kuin tarvetta on. Niin myös tähän.

Kotimaanliikenteen työaikalaki koetuksella

Uusi kotimaanliikenteen työaikalaki tuli keväällä voimaan pienalusten osalta ja valtion jäänmurtajien kohdalla lokakuun alusta tänä vuonna. Sen soveltamisessa käytäntöön on merenkulkuhallituksessa syntynyt hämminkiä mikä enteilee vaikeuksia jatkossa.

Lakia tehtiin pitkän aikaa Merimiesasiain neuvottelukunnassa yhteisymmärryksen merkeissä. Vasta kun lakia piti toteuttaa näytti eräille valkenevan sen sisältö, mistä oli yhdessä sovittu. Kaiken lisäksi ryhdyttiin väittä-

mään, että uuden lain voimaantullessa kumoutuisi voimassa olevien virka- ja työehtosopimusten etuja, joiden muuttamiseen neuvottelukunnalle ei luonnollisestiikaan ollut mitään valtuuksia. Työ- ja virkaehtosopimuksethan on solmittu työmarkkinajärjestöjen välillä ja vain ne voivat sopimuksia muuttaa.

Eräs keskeisimmistä sopimusten heikentämisyrityksistä koskee ns. viikottaista ylityötä, eli lauantaita ja sunnuntaita. Jo aikoja sitten on sovittu, että milloin virkamies palaa kesken kalenteriviikon lomaltaan niin rinnastetaan lomallaolo työaikaan. Nyt merenkulkuhallitus haluaa, että tämä rinnastus poistettaisiin. Sitä ei voida missään tapauksessa hyväksyä. Eräitä muitakin "tulkintoja" on tapeetilla.

RADIOSÄHKÖTTÄJIEN JATKOKURSSIT JÄRVENPÄÄSSÄ KEVÄÄLLÄ 1983

TUTKAN HUOLTOKURSSI

31/1-11/2 1983. Ohjelma sama kuin aiemmin järjestetyillä. Kalusto Selenia 1645/12x tm/cpa.

ELEKTRONIIKAN MITTAUKSET JA -KOMONENTIT

21/2-4/3 1983. Ohjelma sama kuin aiemmin järjestetyillä. Edellytys kurssille on tutkan huoltokurssin suoritus. Kalusto radiopuhelin ITT STR 65 ja Selenia 1645/12x tm/cpa.

DIGITAALITEKNIikka

14/3-25/3 1983. Edellytys kurssille mittaukset ja komponentit kurssin suoritus. Kalusto laivaradiolähetin ITT ST 1610 A ja Selenia 1645/12x tm/cpa.

DIGITAALITEKNIikka

11/4-22/4 1983. Samat kuin edellisessä.

AMMATINKUVAUS

Radiosähköttäjäin toimenkuva muuttuu elektroniikka osavaan ja elektroniikkahuoltoa taitavaan. Kurssien tavoitteena on radiosähköttäjäin käytännön huoltotaitotason kehittäminen

ILMOITTUTUMINEN

Liiton toimistoon 90-635 320.

OPETUSOHJELMIEN TARKEMMASTA SISÄLLÖSTÄ ANTAA TIETOJA Ins. Tapio Polamo 90-280 599.

Lundqvist igen!

Lundqvist Rederierna är igen i farten med sina dispensansökningar. Denna gång gäller ansökan om ms Doris. När detta skrivs är saken ännu på utlåtandebord hos sjöfartsstyrelsen.

I sin ansökan skyller Lundqvist på radiotelegrafisten som orsak till att fartyget enligt rederiet inte är konkurrensdugligt med svenska och norska fartyg eftersom man måste följa SOLAS bestämmelser.

För Lundqvist var det inte tillräckligt med fallet ms Camilla i mitten av juli. Det tycks nu vara fråga om ett hämndförsök. Lundqvist får för vår del fritt spela sitt spel. Det är helt de åländska rederiernas och redarföreningens sak om de vill följa gällande avtal och bestämmelser eller om de tar risker genom att bryta mot dem. Förbundet tar ställning till varje fall i den mån det behövs. Så också i detta fall.

Inrikessjöfartens arbetstidslag en provosten

Den nya arbetstidslagen för inrikessjöfarten trädde på våren i kraft för små fartyg och för isbrytarnas del fom. början av oktober detta år. När det gäller dess tillämpning i praktiken så har det uppstått oreda på sjöfartsstyrelsen vilket förebådar besvärligheter i fortsättningen. Lagen bereddes långa tider i delegationen för sjömansärenden under fullt samförstånd. Först när lagen skulle tillämpas tycktes det gå upp för somliga vad den innehöll och vad man tillsammans hade kommit överens om. Till råga på allt började man påstå, att när den nya lagen träder i kraft så upphäver den

samtidigt en del av tjänstekollektivavtalets förmåner. Till detta hade delegationen för sjömansärenden givetvis inga befogenheter. Kollektiv- och tjänstekollektivavtalen har ju uppgjorts mellan arbetsmarknadsparterna och endast de kan ändra på avtalen.

Det centralaste avtalsbrytningsförsöket gäller övertid per

vecka och särskilt lördag och söndag. Redan för länge sedan kom man överens om att när en tjänsteman mitt under kalenderveckan återkommer från ledighet, så räknas ledigheten som arbetstid. Nu vill sjöfartsstyrelsen att detta förfarande avskaffas. Det kan på inga villkor godkännas. Även en del andra "tolkningar" är på tapeten.

MÖTESKALLELSE

FINLANDS RADIOTELEGRAFISTFÖRBUND rf:s HÖSTMÖTE

hålls lördagen den 27 november 1982 med början kl. 12.00 i Sjömansservicebyråns (SSB) mötesutrymmen Slottsgatan 3, Helsingfors. Fullmaktsgranskningen börjar kl. 11.30. Vid mötet behandlas de i stadgarnas 17 § nämnda frågorna, styrelsens förslag om att övergå till bruttolönsdebitering av medlemsavgifterna samt stadgeändringar.

Styrelsen

FULLMAKTEN

Vid höstmötet används de i förbundets stadgars 12 § nämnda fullmakterna. Denna fullmakt är personlig och gäller endast för detta möte. Dyliga fullmakter kan en mötesdeltagare ha 10 st. av i mötet icke deltagande gruppmedlemmar, alltså med sin egen röst inberäknad max. 11 st. röster. Fullmakten kan sändas åt vilken som helst av förbundets medlemmar. Bifogat fullmakstmodellen. Fullmakten kan även skrivas på annat papper.

LILLAJULSFEST

Efter höstmötet samlas vi på restaurang Park Hotel, Pohjolagatan 38 (spårvagn 1 ändhållplats) i Helsingfors. Föreläsningen börjar kl. 19.30. Förhandsanmälningar till förbundets kansli i god tid.

Radiolaittevaatimukset ja vahdinpitomääräykset siirtymävaiheelle

Mitä vaatimuksia IMO tulee asettamaan kauppalaivojen radiolaitteistoille ja vahdinpitomääräyksille ylimenokauden aikana jolloin siirrytään nykyisistä 500 kHz ja 2182 kHz järjestelmistä uuteen yhtenäiseen kaikki yli 300 brt(?) kattavaan FGMDSS radioturvallisuusjärjestelmään.

On selvä, että vuoden 1990 jälkeenkin tulee maailman merillä purjehtimaan aluksia jotka ovat valmistuneet ja varustettu 10 - 20 vuotta ennen tätä FGMDSS järjestelmälle asetettua tavoitevuotta.

Miten käy vanhempien alusten nykyisten käytössä olevien radiolaitteiden? Heitetäänkö ne romukoppaan vai sallitaanko niiden käyttö edelleen rinnan FGMDSS laitteiden? Vaaditaanko vuonna 1990 (?) vanhoihin tramppeihin asennettavaksi uudet radioturvallisuuslaitteistot? Mitä vanhan radioturvallisuusjärjestelmän laitteita olisi uusilta aluksilta tuolloin vaadittava, että taattaisiin vanhojen ja uusien laivojen välille jokin yhteinen käytökelpoinen radioyhteysskanava? Edellä on paljon kysymyksiä joihin IMO:n ja eri hallintojen on kansainvälisessä yhteistyössä paneuduttava.

Kun FGMDSS järjestelmän periaatteet vuonna 1980 syksyllä hyväksyttiin, niin tällöin päätettiin myös, että uuden järjestelmän ja siirtymävaiheen erikoismääräysten täytyy taata merillä vähintään nykyisen tasoinen radioturvallisuus. Tämä ei varmasti toteudu ellei vuoden 1990 jälkeenkin vaadita osittain päällekkäisiä radiovarusteita ja ammattitaitoista henkilökuntaa.

Muutoin saattaa käydä niin, että vanhat trampit saavat pärjätä omin päin hätätilanteet radioyhteyksienosalta, kun uudet DSC- ja satelliittivarustelaivat pyyhkaisevät MF-etäisyydellä valtamerellä ohi distressposition. Mainittakoon, että niin suuri merenkulkumaa kuin Kreikka esitti delegaattiansa välityksellä epäilyksensä ja vastustuksensa FGMDSS eri osien vaatimuksista ja aikataulusta 24. radioalakomitean kokouksessa ja tätä edeltävässä ISWG työryhmän kokouksessa.

Ohessa ote raportista "Maritime Safety Committeelle"

3.1.9 The Greek delegation reiterated its position (COM 24/ WP.2, paragr. 7.13) that Greece considers it extremely premature to determine at this stage a transition plan, functional and carriage requirements and eventually revise Chapter IV of the 1974 SOLAS Convention accordingly. It is of the opinion that an emergency radio-telegraph unit using morse telegraphy should also be required after FGMDSS comes into force.

Kreikan delegaatio tuki ICFTU:n ja radiosähkötäjäjärjestöjen näkemyksiä. Toisaalta on todettava, että kun FGMDSS periaatteet on 22. radioalakomitean kokouksessa 1980 hyväksytty niin ne eivät enää sisällä morsesähkötystä tultuaan voimaan täydellisesti ja maailmanlaajuisesti.

IMO:ssa siirtymävaiheen vaatimuksia ja aikataulua pohdiskeltiin alustavasti ISWG työryhmässä ennen 24. radioalakomitean alkua. USA:n edustaja (Capt. M. E. Gilbert, U.S.Coast Guard) totesi mm. että siirtymävaiheen

IMCO

aikana ei nykyistä hälytysvalmiutta saa heikentää, ja tätä täytyy ammattitaitoisten henkilöiden (radiosähkötäjien) olla laivoilla takaamassa.

Työryhmän puheenjohtaja Capt. G.F. Hempton (USA) taas esitti, että uuteen järjestelmään siirtyminen pitäisi olla joustava ja taata ilman suurempia kustannuspaineita laivanvarustajille mahdollisuus aloittaa uusien laitteiden käyttöönotto ennen kuin varsinainen FGMDSS on lopullisesti toiminnassa. Tällaisia näkemyksiä esitettiin useita muitakin jotka viittaavat siihen, että länsimailla on halu aloittaa siirtymävaihe mahdollisimman varhain ja tänä aikana uusiin DSC- ja satelliittilaitteisiin vedoten myöntää turvallisuutta heikentäviä dispansseja. Näin on jo tapahtunutkin Canadassa ja USA:ssa.

ISWG-työryhmä asetti ns "drafting groupin" luonnostelemaan siirtymävaiheen vaatimuksia paperille. Ryhmän vetäjänä toimi mr D.J. Pope Englannin kauppa- ja teollisuusministeriöstä. Siirtymävaiheen säännökset (sitten kun ne joskus on lopullisesti IMO:ssa uudelleen kirjoitet-

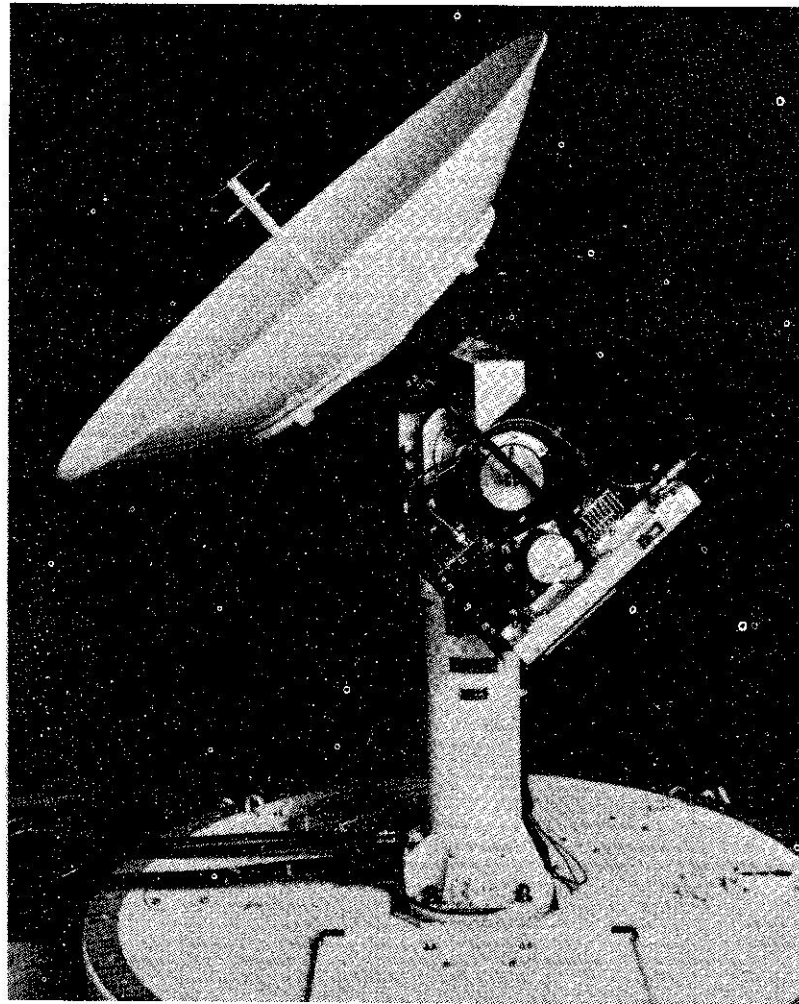
tu ja hyväksytty) tulevat liitteeksi uudelleen kirjoitettavaan Solaksen IV-lukuun.

Drafting group sai työnsä valmiiksi 24. radioalakomitean työviikon alussa. Kuten SR-numerossa 4/82 mainitsin, niin tuolloin aikaansaatu luonnos ei saanut ISWG-työryhmässä sen puheenjohtajalta Capt. G.F. Hemptonilta kovin ihastunutta vastaanottoa ja sen esittely oli myös sen mukainen 24. radioalakomitean täysistunnossa. G.F. Hemptonin äänensävyyn ja muut kommentit huomioon ottaen on tuohon luonnokseen odotettavissa hallinnoilta lukuisasti lausuntoja ja tekstimuutosehdotuksia 25. radioalakomitean kokoukseen mennessä. (25. radioalakomitea kokoontuu 13-17.12.82)

Joku saattaa mielessään kysyä, että miksi kirjoittaa keskenäisestä asiasta? Haluan vain kertoa ja kirjoittaa jäsenkunnalle mitä on odotettavissa ja mihin suuntaan kansainvälinen työ radioturvallisuusasioiden suhteen on menossa, ettei muutokset pääse ketään yllättämään sitten kun ne ovat edessä.

Kuten alemmissa kirjoituksissani olen maininnut niin FGM-DSS järjestelmälle on eräänä edellytyksenä se, että Hampurin vuoden 1979 Search and Rescue yleissopimus toteutuu maailmanlaajuisesti. Tähän viitataan myös siirtymävaiheen luonnoksessa jossa edellytetään, että SAR-yleissopimuksen mukaiset alueelliset meripelastuskeskukset on perustettu ja otettu käyttöön niihin liittyvine satelliittimaa-asemineen ja rannikkoradioasemineen. Näiden lisäksi täytyy SAR-keskuksilla olla toimiva aukoton maasta maahan ja mantereelta mantereelle kiinteä viestiliikenneverkko. Sillä eihän satelliittihälytysjärjestelmällä ole mitään virkaa jos Intian Valtamereltä saadaan satelliittihälytys läpi Norjan Eik-maa-asemaan, mutta sieltä ei saada viestiä läpi telexillä eikä puhelimella mihinkään Intian Valtameren ympärysvaltioon joka hoitaa kyseisen alueen SAR-toiminnot.

Norjan edustaja esitti 24. radioalakomitean kokouksessa, että SAR ja FGM-DSS järjestelyt ja vahdinpitomääräykset olisi voitava hyväksyä alueellisesti jo

aikaisemmin, vaikei nämä olisi-kaan vielä maailmanlaajuisesti lopullisesti hyväksytty. Norjalaiset ovat muutenkin ottaneet ennakkoa FGM-DSS suhteen. Heillä seilaa tällä hetkellä 4 alusta jotka ovat varustetut INMARSAT-terminaalilla, mutta ei radiosähkötyslaitteistolla vaan parannetulla radiopuhelinasemalla. Toistaiseksi näissä on kuitenkin vielä ammattitaitoinen radiosähkötäjä palkattuna.

Transitional Plan luonnoksessa viitataan useaan eri asiaan johon IMO:n täytyy puuttua ja hoitaa ennenkuin FGM-DSS voisi täydellisesti olla toiminnassa. Näistä nyt ei kuitenkaan tällä kertaa sen enempää.

Aikataulusta mainittakoon, että Mobile-WARC, joka on vain Maritime Mobile, kokoontuu -83 helmikuussa käsittelemään FGM-DSS-järjestelmän vaatimaa taajuusjakoa eri funktioille ja eri

yhteysmuodoille. Seuraava Mobile-WARC kokoontuukin näiden näkymien mukaan vasta 1988. Alunperin se oli suunniteltu vuodelle 1986. Tässä laajemmassa Mobile-WARC'issa päästään vasta tekemään ITU:n radio-ohjesääntöihin lopulliset proseduurimuutokset. Valmistelutyötä tätä varten tehdään luonnollisesti eri tahoilla vuosia ennen.

Alustavan aikataulun mukaan muutokset SOLAKSEN säännöksiin pitäisi olla valmisteltu, käsitelty ja hyväksytty vuoden 1986 tienoilla ja siitä lähtien siirtymävaiheen säännökset olisivat voimassa vuoteen 1990 saakka. Omasta mielestäni niiden pitäisi olla voimassa vielä sen jälkeenkin.

Hampurin SAR-yleissopimus pitäisi olla toiminnallisesti valmiina vuodesta 1987 (mikäli maailmalla löytyy hyvää tahtoa). Tämän vuoden heinäkuun 13. päi-

SUOMEN RADIOSÄHKÖTÄLIITTO ry:n SYYSKOKOUS

pidetään lauantaina 27.11.1982 klo 12.00 alkaen Merimiespalvelu-
toimiston (MEPA) kokoushuoneessa Linnankatu 3, Helsinki.

Valtakirjojen tarkastus alkaa klo 11.30. Kokouksessa käsitellään
liiton sääntöjen 17 §:ssä mainitut asiat, hallituksen esitys siirtymi-
sestä jäsenmaksun bruttopalkkaperintään sekä sääntömuutosesi-
tys.

Hallitus

VALTAKIRJAT

Syyskokouksessa käytetään liiton sääntöjen 12 §:ssä mainittua
valtakirjaa. Tämä valtakirja on kokous- ja henkilökohtainen. Tällai-
sia valtakirjoja voi kokoukseen osallistuvalla jäsenellä olla kym-
meneltä kokouksessa poissa olevalta ryhmäjäseneltä, joten hänel-
lä on käytettävissään oma ääni mukaanlukien korkeintaan 11 ään-
tä. Valtakirja voidaan osoittaa kenelle tahansa liiton jäsenelle.
Oheisena valtakirjamali. Valtakirja voidaan kirjoittaa myös muulle
paperille.

"PIKKUJOULU"

Syyskokouksen jälkeen keräännyttään yhteiseen illanviettoon pik-
kujoulun merkeissä ravintola Park Hotel, Pohjolankatu 39 (raitio-
vaunu 1 päätepysäkki). Illanvietto alkaa klo 19.30.

Ennakkoi ilmoittautumiset liiton toimistoon mahdollisimman
ajoissa.

vään mennessä SAR-yleissopi-
muksen oli ratifioinut 9 valtiota.
Suomi ei ole vielä näiden joukos-
sa. Sopimuksen voimaan saatta-
minen vaatisi 15 valtion ratifioi-
nin. Lopullisen voimaantulon jäl-
keen SAR-järjestelmän osalta
vasta alkaakin suurin käytännön
järjestelmien ja sopimusten ra-
kennustyö.

Oheissa on englanninkielinen
teksti koskien siirtymävaiheelle
luonnosteltuja laitevaatimuksia.

COM 24/WP.2

ANNEX 3

Page 3

4 The new Chapter IV of the
Solas Convention will need con-
tain an annex setting out the
transitional arrangements for the
period of operational experience
leading up to the full implemen-
tation of the FGMDSS in about
1990 and covering the phasing-in
of the new equipments and prac-

tices. These arrangements
should provide for:

.1 the present 500 khz and 2182
systems being retained in
ships equipped in accordance
with Regulations 3 and 4 of
the present Chapter IV of the
1974 SOLAS Convention sub-
ject to the relaxations and
provisions set out below;

.2 Ships to which Regulation 3
of the present Chapter IV of
the 1974 SOLAS Convention
applies, and fitted with an
INMARSAT Ship Earth Sta-
tion (SES), being relieved,
once the INMARSAT system
is fully operational with
distress provisions, of the
requirement to carry the main
or reserve radiotelegraphy
transmitter and receiver pro-
vided that the resultant radio-
telegraph installation is
capable of operating from a
reserve source of energy;

.3 existing ships and new ships
entering into service (about

1988), to which Regulation 3
of the present Chapter IV of
the SOLAS Convention
applies and equipped to meet
the requirements of the new
system with regard to satelli-
te and terrestrial radio equip-
ment being relieved of the
requirement to carry the main
or reserve radiotelegraphy
transmitter and receiver provi-
ded that the resultant radio-
telegraph installation is
capable of operating from a
reserve source of energy, and
being relieved of the require-
ment to carry the radiotele-
phone transmitter required by
the present Chapter IV;

.4 new ships, to which Regula-
tion 4 of present Chapter IV
of the 1974 SOLAS Conven-
tion applies, entering into ser-
vice (about 1988) and equip-
ped to meet the requirements
of the new system with regard
to satellite and terrestrial ra-
dio equipment being relieved
of the requirement to carry
the radiotelephone transmit-
ter required by the present
Chapter IV;

.5 (the transitional arrangements
for survival craft radio equip-
ment cannot be established
until the FGMDSS carriage
requirements for this equip-
ment are determined; consi-
deration may then need to be
given to practicability of sur-
vival craft carrying equipment
to meet the requirements of
both the existing and the futu-
re systems;)

.6 a relaxation in the present
mandatory manual morse lis-
tening watch on those ships
fitted for the future system
to enable suitably qualified
radio (electronic) officers to
perform other relevant duties
for which they are qualified,
including electronic mainte-
nance duties. This is a sub-
ject which needs further
consideration e.g. by the Ope-
rator Function Working Group.
This relaxation is intended to
encourage the introduction of
the new system prior to its
entry into force in about 1990
and will help to prove its
satisfactory performance.

70 vuotta

Radiosähkötäjä Tauno Ilmari Jarasto, synt. 11.10.1912 Oulu. II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 14.12.1937 ja I lk. 28.2.1944. SR:n jäsen 22.12.1937-25.3.1971 ja uudelleen 16.7.1979 alkaen. Radiosähkötäjänä Wanda 1937-39, Juno (ruots.) 1947-48, Hamina 1949 sekä lomasijaisena Bore, Bore I, Bore II, Bore III, Nordstjärnan, Kastelholm, Nina ja Primero. Vuosina 1939-47 ja 1948-75 radiosähkötäjänä, viestiaseman päällikkönä, lennonjohtajana, briefingpäällikkönä ja lentoaseman päällikkönä Ilmailuhallituksen eri lentoasemilla. Eläkkeelle Porin lentoaseman päällikön virasta 1.12.1975.

Radiosähkötäjä Lauri Juhani Miettinen, synt. 2.11.1912 Kuopio. II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 13.2.1935 ja I lk. 9.12.1937. SR:n jäsen 5.4.1935 alkaen. Radiosähkötäjänä Björneborg 1938-39. Lentokoneen ohjaajakurssi 1939. Kans.väl. ilmasuunnistajakurssi 1944. Palvennut sotilasmestarina Merivartiolaitoksen eri maaradioasemilla, vartiolentokoneessa ja vartiolaivassa 1932-38. Radiosähkötäjänä Helsingin ilmailuviestiasemalla kesällä 1938. 1939-67 lentosähkötäjä Aero Oy. 1967-73 radiosähkötäjä jm Murtaja ja jm Tarmo. Eläkkeellä.

50 vuotta

Radiosähkötäjä Taneli Nousiainen, synt. 12.12.1932 Kerimäki. II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 15.5.1954 ja GC:n 7.6.1977. SR:n jäsen 15.5.1954 alkaen. Radio-

sähkötäjänä 1954 alkaen Inname, Tammerfors, Pohjanmaa, Titania, Wellamo, Leo, Aallotar, Castor, Silja, Taurus, Triton, Fenja ja Antares.

Radiosähkötäjä Heikki Hannu Mikael Laitosalmi, synt. 21.12.1932 Merikarvia. II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon

hän suoritti 27.4.1957 ja I lk. 29.10.1964. SR:n jäsen 27.4.1957 alkaen. Lennätinkurssi 1955. Radiosähkötäjänä 1957 alkaen Fanny, Brita, Olympia, Bore VI, Bore II, Bore, Bore VII, Skandia, Susan Paulin, Kastelholm, Palias, Apu, Bore III, Sampo, Hesperus, Varma, Bore II, Murtaja, Inö ja Murtaja jossa edelleen. Sähkötäjänä lennättimessä Äänekoskella ja Helsingissä 1963-65.

KIELIKURSSEJA MERENKULKIJOILLE ORIVEDEN OPISTOSSA ORIVEDELLÄ

RUOTSI 1.—5.11.1982

- kurssi on tarkoitettu matkustajalaivojen henkilökunnalle; kursilla käsitellään palvelualan sanastoa
- opetusta kolmessa eri tasoryhmässä:
 - I ryhmä alkeet: oppimateriaalina TRÄFF I
 - II ryhmä keskitaso: " VÄLKOMMEN TILL BORDS (alkuosa)
 - III ryhmä jatko: " VÄLKOMMEN TILL BORDS (loppuosa) + monistemateriaalia

ENGLANTI 29.11.—3.12.1982

- kurssi on tarkoitettu rahtilaivojen henkilökunnalle
- opetusta kolmessa eri tasoryhmässä:
 - I ryhmä alkeet: oppimateriaalina START 1-2
 - II ryhmä jatko: " START 3
 - III ryhmä special English: the IMCO standard maritime navigational vocabulary, oppimateriaalina kirja WAVELENGTH

MOLEMMAT KURSSIT

- kuhunkin tasoryhmään otetaan 8 opiskelijaa
- kurssien hinta 800 mk/henkilö, josta MEPAn opintotuki on 200 mk. Loppuosan rahoituksesta kannattaa neuvotella oman varustamon kanssa. Kurssimaksuun kuuluu opetus, majoitus ja ateriat.
- ILMOITTAUTUMISET JA TARKEMPIA TIETOJA: MEPAn opintos sihteeri puh. 90-177 322.

Annettu Naantalissa 20 päivänä elokuuta 1982

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Ihmishengen pelastamiseksi merihädästä taikka uhkaavasta vaaratilanteesta merialueella viranomaiset ovat velvolliset suorittamaan meripelastuspalvelua niin kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Rajavartiolaitos suorittaa meripelastuspalvelua sekä huolehtii meripelastuspalvelun suunnittelusta, johtamisesta ja valvonnasta samoin kuin meripelastuspalveluun osallistuvien viranomaisten ja yhteisöjen toiminnan yhteensovittamisesta.

3 §

Merenkulkulaitos, poliisi, puolustusvoimat, tullilaitos, tie- ja vesirakennuslaitos sekä posti- ja telelaitos samoin kuin ilmailu-, palo- ja terveydenhuoltoviranomaiset ovat rajavartiolaitoksen ohella velvollisia osallistumaan meripelastuspalveluun asetuksella säädettyssä laajuudessa.

4 §

Meripelastuspalvelu on suunniteltava ja järjestettävä niin, että siihen kuuluvat toimenpiteet voidaan olosuhteissa, joissa niitä tarvitaan, suorittaa viivytyksettä ja tehokkaasti.

5 §

Jokainen merivartioston toimintapiirissä oleskeleva työkykyinen henkilö on velvollinen merivartioston komentajan määräyksestä avustamaan meripelastustehtävässä, jollei pätevä syy ole esteenä.

6 §

Sen, jonka hallussa on viestiyhteyksiä, on heti välitettävä hätäilmoitus, hälytys ja muu meripelastustoimintaa koskeva tiedonanto.

Jokaisen on merivartioston komentajan määräyksestä luovutettava meripelastustehtävässä käytettäväksi siinä tarvittavia viestiyhteyksiä, viestitys- ja kulkuvälineitä, pelastuskalustoa ja työkoneita, elintarvikkeita pelastushenkilöstöä varten sekä poltto- ja voiteluaineita kulkuvälineitä ja työkoneita varten.

7 §

Meripelastustoimintaa ei saa lopettaa eivätkä siihen osallistuvat tai siinä avustavat saa poistua ennen kuin toimintaa johtava viranomainen on antanut luvan.

Henkilöstöä ei saa pitää meripelastustehtävässä suurempaa määrää eikä pitempään kuin tarve vaatii.

8 §

Henkilö, joka merivartioston komentajan määräyksestä on avustanut meripelastustehtävässä, saa valtiolta tähän tehtävään käytetyn ajan mukaan lasketun kohtuullisen palkkion.

Pelastustoimintaan osallistunut henkilö saa siinä turmeltuineista tai hävinneistä vaatteista, varusteista ja työvälineistä valtiolta korvauksen, jonka saamiseksi asiasta on ensi tilassa ilmoitettava toimintaa johtaneelle viranomaiselle. Kirjallinen korvausvaatimus on toimitettava merivartioston komentajalle kuuden kuukauden kuluessa vahingon tapahtumisesta.

9 §

Pelastustoiminnassa sattuneesta tapaturmasta suoritetaan asianomaiselle korvaus valtion varoista samojen perusteiden mukaan kuin työtapaturmasta siltä osin kuin vahingoittuneella ei ole oikeutta vähintään saman suuruiseen korvaukseen muun lain mukaan.

Jos vahingoittuneen työnantaja on tämän lain nojalla korvattavan tapaturman osalta maksanut palkkaa, ennakkoa tai muita maksuja, on työnantajan oikeudesta

voimassa, mitä tapaturmavakuutuslaissa (608/48) on työnantajan oikeudesta säädetty.

Asian, joka koskee korvauksen suorittamista valtion varoista tämän pykälän nojalla, käsittelee ensimmäisenä asteena tapaturmavirasto.

10 §

Elintarvikkeista sekä poltto- ja voiteluaineista, jotka luovutetaan 6 §:n 3 momentin nojalla, suorittaa valtio täyden korvauksen.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös 6 §:n 1 ja 2 momentin nojalla käyttöön otettujen viestitys- ja kulkuvälineiden, pelastuskaluston ja työkoneiden käytöstä suoritettavaa korvausta. Sen ohessa on omistajalle erikseen korvattava mainituille välineille, työkoneille ja kalustolle aiheutunut vahinko.

11 §

Sisäasiainministeriö voi antaa meripelastuspalveluun kuuluvia tehtäviä vapaaehtoisten järjestöjen suoritettavaksi. Niistä aiheutuneet kustannukset voidaan valtion tulo- ja menoarvion rajoissa kokonaan tai osaksi suorittaa tai korvata valtion varoista.

12 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

13 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1982.

Tällä lailla kumotaan rajavartiolaitoksesta 10 päivänä tammi-kuuta 1975 annetun lain 15 a §, sellaisena kuin se on 7 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (358/76).

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Mikko Jokela

Asetus meripelastuspalvelusta

Annettu Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1982

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 20 päivänä elokuuta 1982 meripelastuspalvelusta annetun lain (628/82) 3 ja 12 §:n nojalla:

1 §

Rajavartiolaitoksen tehtävistä meripelastuspalvelussa on säädetty meripelastuspalvelusta annetun lain (628/82) 2 §:ssä.

Meripelastuspalvelusta annetun lain 3 §:ssä mainittujen viranomaisten tehtävät meripelastuspalvelussa ovat seuraavat:

1) puolustusvoimat valvoo merialuetta hätätapausten havaitsemiseksi ja paikantamiseksi sekä osallistuu etsintä- ja pelastustoimintaan;

2) merenkulkulaitos, poliisi, tullilaitos, tie- ja vesirakennuslaitos sekä paloviranomaiset osallistuvat etsintä- ja pelastustoimintaan;

3) terveydenhuoltoviranomaiset huolehtivat lääkinnällisestä pelastustoiminnasta;

4) posti- ja telelaitos huolehtii muiden viranomaisten viestiyhteyksien täydentämisestä ja hoitaa kansainvälisten hätäaajuuksien päivystystä ja viestiliikennettä;

5) ilmailuviranomaiset osallistuvat meripelastuspalveluun käyttäen ilmailun pelastuspalvelujärjestelmää.

2 §

1) meripelastusohjeella sisäasiainministeriön vahvistamaa ohjetta meripelastuspalvelun järjestämiseksi ja ylläpitämiseksi;

2) meripelastuskeskuksella merivartioston johtokeskusta, jonka toimintaan meripelastuspalvelussa osallistuvat tarvittaessa 1 §:n 2 momentissa mainitut viranomaiset sekä vapaaehtoiset pelastuspalvelujärjestöt;

3) vaaratilanteella epävarmuustilannetta, hälytystilannetta;

ta tai hätätilannetta;

4) epävarmuustilanteella tilannetta, jolloin on havaittu hätämerkiksi epäilty merkki tai jolloin alus tai henkilö on jäänyt saapumatta ennalta ilmoitettuun ajankohtaan mennessä määräpaikkaan taikka alus on jättänyt tekemättä sijainti- tai turvallisuusilmoituksen määräajassa;

5) hälytystilanteella tilannetta, jolloin on käynyt ilmi tai on todennäköistä, että aluksen tai henkilön turvallisuus on uhanalainen taikka epävarmuustilanteen johdosta suoritettujen tiedustelut ovat olleet tuloksettomia;

6) hätätilanteella tilannetta, jolloin on havaittu hätämerkki tai on saatu muutoin tieto, että alus tai henkilö on vaarassa ja välittömän avun tarpeessa.

3 §

Meripelastusohjeella määrätään meripelastuspalvelun aluejako.

Meripelastusohjeeseen sisällytetään lisäksi tiedot käytettävistä viestiyhteyksistä sekä vaaratilanteita koskevia ilmoituksia vastaanottavista ja välittävistä viranomaisten ja vapaaehtoisten järjestöjen toimintapiisteistä samoin kuin yhteistoiminnasta muiden valtioiden viranomaisten kanssa.

Meripelastusohjeeseen sisällytetään myös tiedot meripelastustehtäviin soveltuvista toimintayksiköistä, niiden toimintavalmiudesta, suorituskyvystä ja sijoittumisesta sekä muistakin sellaisista seikoista, joiden nojalla voidaan ennalta suunnitella tarkoituksenmukaisia pelastustoimenpiteitä.

4 §

Epävarmuustilanteessa 1 §:ssä mainittujen viranomaisten on mahdollisuuksien mukaan osallistuttava tiedustelutoimiin vaaratilanteen selvittämiseksi.

5 §

Hälytystilanteessa 1 §:ssä mainittujen viranomaisten on mahdollisuuksien mukaan laa-

jennettava tiedustelutoimia vaaratilanteen selvittämiseksi, valmistauduttava aloittamaan tarpeelliset meripelastustoimet sekä oma-aloitteisesti ryhdyttävä niihin.

6 §

Hätätilanteessa 1 §:ssä mainittujen viranomaisten on ryhdyttävä ihmishengen pelastamiseksi oma-aloitteisesti ja tarvittaessa muut virkatehtävänsä sivuuttaen kaikkiin niihin toimiin, jotka viranomaisten käytettävissä olevin voimavaroin ovat mahdollisia ja tarkoituksenmukaisia.

Aluksen päällikön velvollisuudesta antaa apua merihädässä olevalle on säädetty merilaissa (167/39).

7 §

Meripelastuspalveluun osallistuvien viranomaisten on vaaratilanteessa niin pian kuin mahdollista ilmoitettava toimistaan meripelastuskeskukselle.

Meripelastuskeskus johtaa meripelastuspalvelua ja ratkaisee saamiensa tietojen perusteella vaaratilanteen asteen sekä ilmoittaa ratkaisunsa meripelastustoimintaan osallistuville.

8 §

Hakemus meripelastuspalvelusta annetun lain 9 §:ssä tarkoitetun korvauksen saamiseksi valtion varoista on tehtävä tapaturmavakuutuslaissa (608/48) säädetyssä järjestyksessä.

9 §

Sisäasiainministeriö antaa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

10 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 1982.

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1982

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Mikko Jokela